

מ"ת 38265/07/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד חן אביטן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 38265-07-16 מדינת ישראל נ' אביטן (עציר)
28 בספטמבר 2016

לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י באת-כוחה גב' מיכל דוידאן
נגד
חן אביטן (עציר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד רון דמרי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו, על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סם מסוג קוקאין שלא לשימוש עצמי בשתי הזדמנויות שונות.

1. על-פי האישום הראשון, ביום 4.7.16 ובעת שנהג ברכב ברחוב בעיר אילת, נעצר המשיב בפעילות יזומה. לאחר חיפוש על גופו נמצא מחזיק בתחתוניו, בתוך שקית ניילון, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-25 גרם נטו.

על-פי האישום השני, בפעילות יזומה של המשטרה נעצר המשיב בבית עסק שבבעלותו, ובחיפוש על גופו נמצא הוא מחזיק בתוך תחתוניו כ-2.75 גרם קוקאין, ובחיפוש שבוצע בביתו נתפסו כלים המשמשים להסנפת סמים.

2. בדיון שהתקיים ביום 3.8.2016 בפני כב' השופטת שרה חביב, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הציע חלופת מעצר ועתר לשחרורו של המשיב לחלופה אותה בחן בית המשפט.

באת-כוח המבקשת בטעוניה נגד שחרור המשיב טענה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בהינתן כי מדובר במי שנתפס בפעם השנייה לאחר שנה בהחזקה שלא לצריכה עצמית בסם מסוכן מסוג קוקאין. בפעם הראשונה נתפס כשהוא מחזיק בביתו בסם קוקאין במשקל של 2.9 גרם, ובפעם זו עם 25 גרם קוקאין. לטענתה אין לטענתה בעובדה כי המשיב נעדר עבר פלילי, החרגתו מהכלל לפיו מי שנמצאו נגדו ראיות לכאורה בעבירות סמים מסוג זה דינו למעצר עד תום ההליכים, המשיב נטען, הרוח החיה בעסקת סמים שבוצעה, הוא חוליה בשרשרת הפצת הסם כעולה מהודאתו לפיה רכש את הסמים עבור כדי

עמוד 1

להעביר לאדם אחר.

בא-כוח המשיב טען מנגד, לעברו הנקי של המשיב ולכך שהעבירה הראשונה המיוחסת לו היא משנת 2015 אז שוחרר בהסכמה על-ידי המשטרה ועוד בהליך מעצר הימים. טען כי עיון בחומר החקירה מלמד על המשיב כי זה אינו עבריין, על חוסר הבנה של המשיב בכל הנוגע לחומרת המעשה ועד כדי שזה מספר גרסה מלאה בפני חוקריו. עוד הוסיף וטען כי חומר החקירה מלמד שהמשיב לא מכור לסמים אלא כי זה משתמש באופן "מזדמן" וכי הסמים שנתפסו ברשותו נועדו לאחר לטענתו המשיב חייב כספים לאדם מסוים ומשהוצע לו להעביר את הסמים כמפורט בכתב האישום, ממקום למקום, תמורת הפחתה מהסכום אותו הוא חייב, הוא עשה כן.

3. לאחר שבחנה את החלופה המוצעת והגם שהתרשמה כי מדובר באנשים נורמטיביים, רציניים ואחראיים, שמבקשים לסייע למשיב, ואשר להתרשמותה היו מדווחים על הפרת תנאי השחרור מצדו של המשיב - הורתה כבוד השופטת שרה חביב על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

כב' השופטת חביב, בחנה את חומר החקירה וקבעה כי לא ניתן לסמוך על המשיב כי יקפיד על תנאי שחרורו, בהינתן אי הבהירות ביחס לשימושו בסמים, להיקף השימוש בסמים וככל שמדובר בשימוש בסם קוקאין שיכול והמשיב מכור לו, הרי שחלופת המעצר לא תחזיק מעמד, אלא שעות ספורות בלבד.

עוד נימקה החלטתה למעצרו של המשיב לאחר שמצאה וקבעה, בין היתר, על סמך הודאת המשיב כי הוא היווה חוליה בשרשרת הפצת הסם, וכי חלק מהסמים שנתפסו ברשותו, היה אמור המשיב להעביר לאחר כשהתשלום עבורם היה אמור לעבור גם באמצעותו. בהקשר זה גם קבעה כי ככל שגרסה זו נכונה הרי שהמסוכנות המסתברת הנשקפת מהמשיב גבוהה יחסית, ובשים לב לסוג הסם וכמותו, לא ניתן להסתפק בחלופה שהוצעה.

4. על החלטת כב' השופטת חביב ערר המשיב, ובדיון קצר שהתקיים בפני כב' השופטת יעל רז לביא עתר ב"כ המשיב להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שזה יערוך תסקיר בעניינו. בית המשפט המחוזי בציינו כי אין בהחלטתו כדי לקבוע מסמרות לגופם של דברים, נעתר לבקשה והפנה את המשיב לשירות המבחן על מנת שבפני בית המשפט תבוא תמונה מלאה בעניינו של המשיב אף ביחס לשאלת השימוש בסמים, אם קיים או לא, ומה היקף השימוש בסמים.

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב בן 31, נעדר עבר פלילי, שירת בצה"ל, נשוי ואב לשתי בנות בגילאים 5 ו-2.5, שקודם למעצרו עבד בעסק עצמאי שבבעלותו "גרעיני עפולה" והתגורר עם משפחתו באילת.

בשיחתו עם שירות המבחן מסר כי בגיל 18 התנסה מספר פעמים בסמים, אולם בהמשך החליט להימנע מכך ולפני שנתיים וחצי התנסה בצריכת קוקאין ומזה כשנתיים צורך קוקאין אחת לשבועיים. בהקשר זה התרשם שירות המבחן כי המשיב שיתף באופן חלקי אם כי גם התרשם ממוטיבציה ראשונית של המשיב לבחון מצבו בתחום זה.

עוד התרשם שירות המבחן כי צריכת הסמים מהווה עבור המשיב דרך לייצב את מצבו הרגשי ומחזקת את דימויו העצמי, והגם

שלא ניתן לקבוע כי זה בעל מאפיינים עבריינים מופנמים העריך כי לזה היכרות עם חברה שולית, ומכאן העריך קיומה של רמת סיכון בינונית להתנהגות פורעת חוק וסבר כי נדרשת חלופת מעצר המשלבת ערבים סמכותיים ואחראיים לצד השתלבותו בטיפול.

החלופה שהוצעה בפני שירות המבחן היא למעשה אותה חלופה שהוצעה בפני כב' ה שופטת שרה חביב ביום 3.8.2016. המדובר בחלופת מעצר בבית דודיו של המשיב בבת ים, בפיקוחם ובסיוע במידת הצורך של הורי המשיב.

הדוד, מר חיים שיינהפט, אחיה של אם המשיב, בן 69, אב לשלושה ילדים בגירים, פנסיונר של התעשייה האווירית. אשתו ג'ורג'ט, בת 68, עקרת בית, אלה מסרו כי הם מקיימים יחסים קרובים וחמים עם המשיב ומשפחתו ובמהלך השנה האחרונה פגשו את המשיב כ-6 פעמים והביעו רצון לשמש מפקחים עבורו בביתם.

שירות המבחן התרשם כי אלה מודעים לתפקיד הפיקוח ולאחריות הנדרשת מהם, ואשר להוריו של המשיב, אביו בן 61, עובד כמנהל תחנת דלק במהלך כל ימי השבוע בין השעות 08:00-14:00. אמו עובדת בקנטינה בתחנת המשטרה באילת, והם הוצעו לסייע למפקחים העיקריים בעיקר בסופי שבוע וככל שיידרשו, והשירות התרשם כי יוכלו לשמש כערבים.

בסיכומם של דברים ולאחר ששיקלל שירות המבחן את הנתונים כמתואר לעיל לרבות מיקומה המרוחק של החלופה מעיר מגוריו וקשריו השוליים של המשיב, המליץ על שחרורו לחלופה זו, תוך הטלת צו פיקוח מעצרים **ובחינת** שילובו של המשיב במסגרת מתאימה.

6. לאחר עיון בתסקיר שירות המבחן חזר בא-כוח המשיב ועתר לשחרורו לחלופת המעצר המוצעת, תוך שטען כי החלופה נמצאה מתאימה לאיין את מסוכנות המשיב לא רק על-ידי שירות המבחן אלא גם על-ידי בית המשפט, קרי כב' השופטת חביב.

לטענתו, מדובר במי שיכול וישתלב בטיפול במסגרת צו פיקוח מעצרים שהומלץ, כי מדובר במשיב המבין היטב את החומרה במעשיו ולכן גם בשלב הראשוני של החקירה הוא שיתף פעולה באופן מלא, כי מעצרו עד כה מהווה גורם מרתיע, והשילוב של האמור עם העובדה שלמשיב משפחה תומכת המעוניינת לסייע בשיקומו מצדיקה שחרורו לחלופת המעצר.

ב"כ המבקשת טענה מנגד, כי החלטת כב' השופטת חביב מדברת בעד עצמה. כי השופטת חביב חקרה את המפקחים שהוצעו במסגרת חלופת המעצר בפני שירות המבחן והגם שהתרשמה וקבעה שאין בהם פסול, והגם שהביאה בחשבון כי המשיב נעדר עבר פלילי, קבעה כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, עליה גם עמדה בהחלטתה הנ"ל.

לטענתה, מהתסקיר נלמד כי המשיב צורך סמים מסוג קוקאין באופן קבוע בשנתיים האחרונות, והפנתה להחלטת כב' השופטת חביב אשר כתבה כי ככל שמדובר בשימוש בסם מסוג קוקאין הרי שחלופת המעצר לא תחזיק מעמד אלא שעות ספורות. בנוסף, עמדה על כך כי דודיו של המשיב המוצעים כמפקחים עיקריים לא מודעים להתמכרותו של המשיב לסמים, והמשיב הכחיש את צריכת הסמים, חרף שזה תפס בשנת 2015 עם כמות קטנה יותר של קוקאין וטען כי אלה לצריכתו העצמית.

עוד עמדה על חומרת מעשי המשיב והפנתה לדו"ח למלחמה בסמים וביחס להשלכות הקשות הנובעות משימוש בסם הקוקאין המוגדר כסם פסיכו אקטיבי שמעורר וממריץ את הפעילות של מערכת העצבים המרכזית וגורר שורה ארוכה של תופעות קשות, בין היתר דיכאון, שינוי במצבי רוח, שניתן להבחין בהם ואשר בני משפחתו של המשיב אמורים היו לפחות לחשוד כי המשיב משתמש וצורך סמים פסיכו אקטיביים. לדידה בהינתן שאלה לא רק הופתעו ממעשיו אלא אף מסרו כי המשיב לא משתמש בסמים הרי יש בכך כדי ללמד על מידת ההיכרות של המפקחים העיקריים המוצעים ויכולתם לעמוד במשימת הפיקוח.

אשר לנסיבות תפיסת הסמים אצל המשיב הוסיפה כי מדובר בעסקת סחר בסמים שהמשיב הוא זה שיזם אותה והפנתה לתיק מקביל של 4 נאשמים נוספים, שנגדם הוגשה **בקשה למעצר במ"ת 38345-07-16** (להלן: **התיק המקביל**) ושעניינם של חלק מהנאשמים שם כבר בא לדין ובפני בית משפט זה. מסרה כי המשיב הוא זה שיצר את הקשר עם רון מרדכי, אחד הנאשמים בתיק המקביל, הוא זה שפנה לרון וביקש ממנו לקשר בינו לבין מוכרי הסמים ולהעביר אליו את הסמים שבסופו של יום נתפסו אצלו. בנוסף ציינה, כי המשיב שיזם את עסקת הסמים כמתואר בכתב האישום בתיק המקביל עשה כן בתמורה להפחתה של חלק מחוב כספי אותו חייב המשיב לאותו רון מרדכי. בתימוכין לאמור, הוצג לפניי כתב האישום שהוגש נגד ארבעת האחרים, המהווה לטענת המאשימה רקע לכתב האישום נגד המשיב ולמעשה השלמת התמונה ביחס לחלקו של המשיב באותה עסקת סמים שהחלה בפנייתו לאותו רון והייתה אמורה להמשיך הלאה מהמשיב עצמו בהינתן כי זה היה אמור להעביר, כך לדבריו חלק מהסמים לאחר.

עוד טענה והפנתה באת-כוח המבקשת לעבירה נוספת המיוחסת למשיב אשר באפריל 2015 נתפס כשהוא מחזיק סם מסוג קוקאין בכמות קטנה יותר, מה שמלמד כי לא מדובר במעידה חד פעמית וכי צריכת הסמים וההתעסקות בהם היא דרך חיים עבור המשיב הרואה בכך בין היתר כלי להתפרנס ולשלם חובותיו.

7. לאחר ששמעתי טעוני הצדדים, עיינתי בחומר החקירה ובתסקיר שירות המבחן, לא מצאתי להורות על שחרורו של המשיב.

ראשית דברים אומר, כי על העובדה שרשויות התביעה מצאו לנכון לייחס למשיב רק עבירה של החזקת סמים, בעוד שעל-פי עדותו שלו, הוא תיווך בעסקת סמים, עמדה כבר כב' השופטת חביב במסגרת החלטותיה בתיק המקביל ועת בחנה קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של הנאשמים האחרים, וגם בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 10.8.16 בעמ"ת 16288-08-16. מכאן ומבלי לחזור ולפרט בעניין זה, אציין כי הגם שהתביעה לא מצאה לייחס למשיב עבירה של תיווך בעסקת סמים, אין בכך לשנות מהראיות העולות מחומר החקירה והמצביעות במובהק וחד-משמעית כי המשיב תיווך בעסקת סחר בסמים שתוצאותיה הם הסמים שנתפסו ברשותו, ולמעשה היווה המשיב אחת מהחוליות בשרשרת הסמים שבעסקה המתוארת בתיק המקביל.

8. אין חולק כי עבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר סטטוטורית, ואין חולק בדבר קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית כנגד המשיב.

הלכה היא כי מידת המעורבות של נאשם בעסקאות סמים מהווה שיקול משמעותי בהערכת מסוכנותו לביטחון הציבור (ראו בין היתר בבש"פ 5246/05 **מדינת ישראל נגד עסקאר טאהה**). כאמור חומר הראיות מעלה במובהק כי המשיב היווה חוליה מקשרת לעסקת סחר בסם בתיק המקביל, בהיותו מתווך בין רון מרדכי, הוא אחד הנאשמים בתיק המקביל, לבין האחר (בין

אם זה ליאור מזרחי ובין אם זה דוד ליבוביץ', ואשר כהודאתו היה אמור להעביר למי מהם חלק מהסמים).

במקרה לפניי מדובר בעסקת סמים בה היה מעורב המשיב ושבגדרה נסחרו ונמכרו סמים בכמות של 25 גרם, מסוג קוקאין ותוך שעות ספורות. **לא ניתן לחלוק על העובדה כי המשיב הוא החוליה המקשרת בין רון מרדכי, אשר גם הוא היווה חוליה מקשרת בעצמו, לבין הקונה האחר.**

בהקשר לחוליות המחברות את שרשרת הפצת הסם, אמר בית המשפט העליון בש"פ 7083/08 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (14.8.08) (פסקה 4) את הדברים הבאים:

"בית משפט זה חזר ופסק בשורה ארוכה של החלטות, כי עיסוק ביבוא סמים, כמו גם סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית, הן עבירות המורכבות מפעילות של חוליות שונות בשרשרת... בעבריינות הסמים נשקפת מסוכנות מכל אחת מאותן חוליות, ולכן במאבק הבלתי פוסק בעבריינות זו יש להפסיק את הפעילות בכל אחת מאותן חוליות בשרשרת יבוא הסם או הפצתו".

במקרה לפניי, המדובר במי שלמעשה יוזם את הפנייה לרון מרדכי ומבקש ממנו לקדם עבורו את עסקת הסמים בסוג ובכמות המפורטים בכתב האישום, ועל מנת להעביר חלק מהכמות לאחרים. המדובר במי שלא רק תיווך בעסקת סמים אלא היה מעורב עוד יותר בכך שהגיע למקום ביצוע המפגש לאחר תיאומים מולו עם חוליות אחרות בשרשרת הסם, קיבל לידיו את הסמים, ונתפס כשאלה עמוק בתחתוניו.

במנעד עבירות הסחר בסמים, כמשקל נגד לחלקו היחסי של כל אחד כחוליה בשרשרת הסם ובאותה התארגנות, יש להביא בחשבון את כמות הסם העצומה ביחס לסוגו. במקרה לפניי המדובר בכ-25 גרם קוקאין אותם ביקש המשיב מרון לארגן עבורו ועבור אחר. אין המדובר בעסקה אקראית למכירת סם "קל" ובכמות זעירה, אלא במכירת סמים מהקשים והמסוכנים מבין הקיימים בפקודת הסמים, בכמות שלא יכול להיות חולק מכוונת ומיועדת להפצה לציבור, בעסקה ששווי כ-15,000 ₪ ואלה הנתונים ממקמים את אותה התארגנות, בניהם משיב זה, ברף הגבוה של שרשרת הפצת הסם.

מחומר החקירה עולה כי כבר באותו יום בו פנה המשיב לרון מרדכי להעביר אליו סמים, כבר באותו יום הועברו הסמים במשקל של 25 גרם ומסוג קוקאין לידי המשיב, מה שמחזק את ההתרשמות כי המשיב לא רק מעורב בעולם הסמים אלא כי הוא בעל קשרים הדוקים עם גורמים עבריינים ממש בתחום הסמים.

לא בכדי פנה המשיב לרון, שכן האחרון שיווע ומכיר בתחום פונה מידית למשיב 1, אלון אביטן שהוא בעל עבר פלילי עשיר בתחום הסחר בסמים בעיר אילת, אשר השתחרר לפני כשנה ממאסר ממושך בעבירות סמים, שריצה עוד קודם מאסרים ממושכים לאחר שהורשע בעבירות של סחר בסמים ובין היתר לאחר הפללתו על ידי סוכן משטרת (משיב 1 הורשע על ידי מותב זה באילת בעבירות של סחר בסמים לסוכן משטרת, ומאוחר יותר, בתיק אחר נעצר עד תום ההלכים בעבירות דומות).

אותו אלון אביטן, למוד הניסיון והמצוי תחת עינה של משטרת אילת, ללא חשש, ללא בדיקה, ותוך שהוא מגלה אימון ברון

"מריץ" את "הבקשה" יוצר קשר עם אחרים (ראו למשל בתמלול שיחה מספר 972-549431570 שיחתו של אלון אביטן עם "גבר" שם הוא אומר לו: **"שלחתי לך מספר תדאג שעכשיו תחייג אליו, תראה אותו, הוא רוצה עשרים וחמש אלף"** ובהמשך מוסיף **"כן אבל ש.. אתה יודע כמו עם האבן מהריח"**) ובקלי קלות ותוך מספר שעות, מצליח לארגן בסיוען של חוליות אחרות בשרשרת הסם, כמות גדולה ומשמעותית של סמים ומהקשים שיש בפקודת הסמים ואלה ניתנים בידיו של המשיב אשר יזם את העסקה.

העובדה כי אלון אביטן **"נענה"** לבקשתו של רון לספק למשיב סמים מסוג קוקאין בכמות של 25 גרם, על בסיס שיחה טלפונית ראשונה, מלמדת כשלעצמה על הקשר ההדוק ביניהם, על כך שאלון אביטן סומך על רון בהקשר זה, ומכאן על שיתוף פעולה וסביר להניח שלא ראשון בין חברי שרשרת זו, בהקשרים אלה. משנה תוקף לאמור נמצא בתוכן השיחות בין אלון אביטן למשיב 2 בתיק המקביל **ועיקר בהודעותיו של המשיב במשטרה, שם הוא מספר כי אין זו הפעם הראשונה שרון מעביר אליו סמים.**

9. סם מסוג קוקאין, הוא מבין הקשים שבפקודת הסמים והוא משתייך לקבוצת סמים הנקראים פסיכו סטימולנטים (מעוררים). המדובר בסם ממכר שהמשתמש בו נוטה להגדיל את כמות הנצרכת המגבירה את עוצמתן של התופעות וההשפעות שלו וגורמת לתופעות נוספות כמו חוסר בהירות מחשבתית, חרדה ופאניקה ובמקרים קיצוניים להוביל להפסקת פעולת הלב ולמוות. הכמות שנסחרה היא גדולה ונקל לשער טווח הפצתו לציבור והשפעתו עליו.

חומרת מעשי המשיב ומסוכנותו משתקפים ביתר שאת בהינתן רצונו להשיג רווח בדמות קבלת תמריץ כספי לכיסוי חובותיו. לדעתי, מי שהיה היוזם ושותף בדרך המתוארת לעיל להולדתה של עסקת סמים בכמות ובסוג המדוברים, מהווה סכנה לשלומם ובטחונם של הציבור ומסוכנותו גבוהה. אין ולא יכול להיות חולק כי עסקת הסמים שיצאה בסופו של יום הייתה מכוונת לסחר בסמים, המשיב היווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, חוליה משמעותית שבסיועה ועצם קיומה נולדה ויצאה לפועל עסקת הסמים נשוא כתב אישום זה.

10. סיכומם של דברים עד כה, גם אם נקודת המוצא הינה שחלקו של המשיב הוא בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ובין אם גם בתיווך בעסקת הסמים, עדיין נותרנו עם נקודת המוצא לפיה חל הכלל **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר"** (בש"פ 4305/09 גאנן חרבאוי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25/5/09).

11. כמו כב' השופטת שרה חביב, אף אני לא מוצאת כי בעניינו של המשיב, העדר עבר פלילי מהווה נסיבה המצדיקה החרגת עניינו מהכלל האמור, ואף בתסקיר שבא בהמלצה לשחרור במקרה שלפניי אין די.

תסקיר שירות המבחן הגם שבא בהמלצה לשחרור המשיב, אינו חיובי, שכן עולה ממנו כי המשיב צורך סמים מסוג קוקאין באופן קבוע. אומנם המשיב טען כי הוא צורך קוקאין פעם בשבועיים, אולם שירות המבחן התרשם כפי שכב' השופטת שרה חביב התרשמה וגם אנוכי, כי המשיב מטשטש בהקשר זה ונמנע מלשתף באופן מלא, ולא בכדי. המשיב הרי טען ולא אחת בפני חוקריו במשטרה כי הוא עושה שימוש בסם מסוג קוקאין אחת לשבוע שבועיים ורכש את הסמים לא רק להעברתו לאחר,

אלא גם לשימוש העצמי.

מכאן, שכלל שהיה המשיב מוסר בפני השירות שאינו עושה שימוש בסמים, היה הדבר עומד בסתירה למה שמסר בחקירה, ומנגד, כלל שהיה מוסר מידע מלא ומשתף את שירות המבחן כי הוא צורך הרבה יותר מפעם בשבועיים, מה שסביר יותר להניח על פי השכל הישר, סוגו וטיבו של סם הקוקאין, היה הדבר תואם את קביעתה של כב' השופטת חביב ולפיה מי שצורך סמים מסוג קוקאין הסיכוי שישורוד בחלופת מעצר הוא למשך מספר שעות בלבד.

המשיב, אשר מהודעותיו במשטרה והחלטות בית המשפט במסגרת בירור עניינם של הנאשמים בתיק המקביל עולה כי הוא מניפולטיבי וערמומי, בחר ללכת בדרך ביניים, מצד אחד שמר על טענתו כי הוא עושה בסמים לשימוש העצמי "ורק" אחת לשבוע שבועיים, ומצד שני הציג עצמו בפני השירות כ"צרכן לא כבד" כלא מכור לסמים, ככזה שיוכל לשרוד ללא שימוש בסמים בחלופת מעצר.

12. אשר לעובדה כי שירות המבחן נתן משקל ממש למיקומה של החלופה מחוץ לעיר אילת, צריך ותקבל מקומה הנכון ותחת הקביעות החוזרות ונשנות של בתי המשפט השונים לפיה:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי ככלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל... שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן" (בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.12.10), פסקה 8, כב' השופטת ארבל).

במקרה לפניי ניתן לומר כי הולדתה וביצועה של עסקת סמים מסוג זה בעיקר באמצעות שיחות טלפון, מחדדים את הקביעה הנ"ל וגם ביחס למשיב זה.

13. כידוע, הכלל שהותווה בהלכה הפסוקה הוא כי רק במקרים חריגים תסכון חלופת מעצר ביחס לנאשמים בעבירות סמים מסוג זה. בהקשר זה אציין ואומר כי שלא כטענת בא-כוח המשיב כב' השופטת חביב לא מצאה ולא קבעה כי המפקחים שהוצעו בפניה במהלך הדיון, ושאותם בחנה באופן מעמיק, מתאימים כחלופת מעצר, השופטת חביב גם לא קבעה כי המפקחים המוצעים יכולים לאיין ממסוכנות המשיב, אלא ולהיפך, והגם שהתרשמה כי אלה רציניים ונורמטיביים הם אינם מתאימים כחלופת מעצר למשיב והם לא יוכלו לאיין ממסוכנותו.

סבורני כי מקום בו חלופת המעצר נבחנה באופן מעמיק על ידי בית המשפט, אשר ציין והדגיש כי לא מצא במפקחים פסול, והדגיש כי הבעייתיות בחלופת מעצר במקרה דנן עיקרה במשיב עצמו, בחומרת מעשיו, בעמימות ביחס לעומק והיקף צרכתו בסמים, ובמקום בו הדגיש בית המשפט, כי המפקחים המוצעים לא יוכלו לאיין ממסוכנות המשיב כפי שהוערכה על ידו לאחר שעיין באופן מעמיק בחומר הראיות - לא היה מקום ונכון להציע חלופה זו בפני שירות המבחן.

עוד אציין בהקשר זה כי תסקיר שירות המבחן לעניין זה אינו מוסיף דבר וחצי דבר להתרשמות בית המשפט מהחלופה

המוצעת, שכן וכאמור, אלו נמצאו רציניים ונורמטיביים, ועיקר התרשמות בית המשפט מהעדר יכולת של החלופה לאיין ממסוכנות המשיב היא לא משום טיבה של החלופה, אלא בעיקר משום חומרת מעשי המשיב, התמכרותו והעמימות ביחס להתמכרותו לסם הקוקאין.

כך או אחרת, יש להביא בחשבון את דברי בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערר המשיב רק באופן בו מצא לנכון להפנות לשירות המבחן על מנת שזה יביא תמונה מלאה אודותיו ובעיקר ביחס לשאלות עליהם עמדה כב' השופטת חביב ובהקשר למידת התמכרותו של המשיב לסמים.

תסקיר שירות המבחן הגם שבא סופם של דברים בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה המוצעת, אינו תסקיר חיובי, ולמעשה לא הושגה המטרה לשמה הופנה המשיב לשירות המבחן, ולא חלילה משום שהשירות לא עשה מלאכתו במידה שנדרש הוא לעשות ועושה, אלא משום שהמשיב שהינו מניפולטיבי, בחר שלא לשתף את שירות המבחן בהקשר לצריכתו סמים, ושיתף רק בהקשרים הנוחים לו ואלה העשויים לטעמו לקדם את שחרורו ממעצר, וכמו למשל, עת הציג עצמו בפני השירות כמי שבוחן לראשונה את התנהלותו.

דומה כי בהינתן הדברים האמורים, לרבות קביעותיה הברורות של כב' השופטת חביב ביחס ליכולת החלופה המוצעת לאיין מסוכנות המשיב, בהינתן כי שירות המבחן אינו חשוף לחומר החקירה, המגלה את עומק מעורבותו וחלקו המשמעותי של המשיב בעסקת סחר בסמים, וכמפורט בתיק המקביל, אין מקום לקבל המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר אשר זה מכבר נפסלה על-ידי בית המשפט.

סופם של דברים, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באלול התשע"ו, 28.6.2016, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה